

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13C/246/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815206504
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815206504.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zast. Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., Prievozská 4/B, 821 09 Bratislava, IČO: 47 239 921, p r o t i žalovanému: X. S., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX Y. XX, o zaplatenie 383,77 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.06.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 383,77 eur spolu s úrokom vo výške 19,50% ročne zo sumy 308,19 eur od 01.04.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 369,74 eur od 01.04.2015 do zaplatenia a trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 31.07.2012 vystavil žalobca, na základe žiadosti žalovaného, žalovanému Oznámenie o poskytnutí úveru k Č. S. S. k žiadosti č. XXXXXXXXXR, ktorým došlo v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ako aj zákona č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, k uzatvoreniu Zmluvy o úvere k Č. S. S. Č.. XXXXXXXXXR. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli tiež Obchodné podmienky pre Č. Kreditnú kartu (ďalej ako „Všeobecné obchodné podmienky“), ako aj Podmienky pre vydanie a používanie Č. kreditnej karty (ďalej ako „Podmienky“). Predmetom Zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť za splnenia dohodnutých podmienok žalovanému peňažné prostriedky na čerpanie (úver) do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 250 eur. Žalovaný bol oprávnený úver čerpať počnúc dňom 31.07.2012. Žalovaný sa zároveň zaviazal uhradiť žalobcovi dlžnú sumu, ktorú predstavuje zostatok čerpaného úveru, úroky a všetky príslušné poplatky ku dňu uzávierky (čl. II Podmienok) najneskôr v deň splatnosti, t.j. 25.deň v mesiaci, v ľubovoľnej výške, najmenej však vo výške minimálnej splátky. Výška minimálnej splátky bola, v zmysle čl. VIII bod 3 Podmienok, dohodnutá vo výške 5% z dlžnej sumy, avšak minimálne vo výške 15 eur. Žalobca bol oprávnený inkasovať príslušnú splátku bežného účtu žalovaného a žalovaný bol povinný vytvárať ku dňu splatnosti dostatočné krytie peňažnými prostriedkami na svojom bežnom účte. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazal, v dôsledku čoho žalobca, v súlade s ustanoveniami čl. 9.1 písm. e) Všeobecných obchodných podmienok, určil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého na základe Zmluvy ku dňu 25.06.2014 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. V Poukázal na ustanovenie bodu 4.1 a 4.3 Všeobecných obchodných podmienok, ako aj čl. VIII bod 10 Podmienok. Výška úroku pri predmetnom type kreditnej karty predstavuje ku dňu 31.03.2015 sadzbu 19,50% ročne popri úročení sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,15% ročne a ďalšie záväzky súvisiace so Zmluvou. Žalobca poskytol dohodnutý úver a v dôsledku nedodržania platobnej disciplíny zo strany žalovaného eviduje

ku dňu 31.03.2015 voči žalovanému pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy spolu vo výške 383,77 eur, ktorú predstavuje istina vo výške 308,19 eur, úrok vo výške 61,55 vyčíslený ku dňu 31.03.2015 a úrok z omeškania vo výške 14,03 eur vyčíslený ku dňu 31.03.2015.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, písomným vyjadrením žalobcu spolu s prílohami a zistil nasledovný skutkový stav.

V písomnom vyjadrení zo dňa 17.03.2016 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že do dňa spísania vyjadrenia neprišlo ku zmene, t.j. neprišlo k žiadnej, a to ani čiastkovej úhrade. Z výpisov z účtu vplýva, že ku dňu 14.03.2016 eviduje žalobca vyčerpanú a nesplatenú istinu vo výške 308,19 eur.

Z Oznámenia o poskytnutí úveru k Č. S. S. S. Ž. Y. Č. XXXXXXXXXXR G. P. XX.XX.XXXX vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že na základe jeho žiadosti o Č. S. S. G. P. XX.XX.XXXX, v ktorej žiadal o poskytnutie úveru k Č. S. S. s čerpaním od 31.07.2012 a dňom splatnosti vždy 25.v mesiaci, mu banka poskytuje úver k Č. S. S. do výšky úverového limitu 250 eur, pričom ide o druh spotrebiteľského úveru čerpaného prostredníctvom kreditnej karty. Dňom splatnosti je vždy 25. v mesiaci. Úver môže byť čerpaný odo dňa 31.07.2012 a ku dňu otvorenia úverového účtu predstavuje výška úrokovej sadzby 18,90% ročne a debetnej úrokovej sadzby 30% ročne. Ročná percentuálna miera nákladov na úver predstavuje 20,94% a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavuje čiastku 275,25 eur. Týmto bola medzi žalovaným a žalobcom uzatvorená Zmluva o úvere k Č. S. S..

Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár poskytnutý dlžníkovi v súvislosti s uzatvorením tejto zmluvy. Dlžník podpisom tejto zmluvy potvrdzuje, že predmetné dokumenty vrátane zmluvy prevzal.

Podľa článku 2. Zmluva bod 2.1. Obchodných podmienok pre Č. S. S. (ďalej len „ Obchodné podmienky“), Č. kreditnú kartu poskytuje Č. fyzickým osobám občanom (ďalej len „klient“) na základe písomnej zmluvy o vydaní a používaní Č. kreditnej karty ako aj zmluvy o úvere k Č. kreditnej karte, uzatvorenej podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky Č. a Podmienky pre vydávanie a používanie platobných kariet klientov Č..

V zmysle čl. 3 Úverový limit, jeho výška a čerpanie úveru bod 3.1. Obchodných podmienok, Č. poskytne klientovi po splnení podmienok stanovených zmluvou peňažné prostriedky formou úveru k Č. kreditnej karte (ďalej len „úver“) do výšky úverového limitu dohodnutého v zmluve. Úverový limit predstavuje maximálnu sumu, ktorú je klient oprávnený podľa zmluvy čerpať.

Podľa čl. 4. Úročenie a poplatky bod 4.1 Obchodných podmienok, vyčerpaný a nesplatený úver alebo jeho časť sa úročí úrokovou sadzbou dohodnutou v zmluve. Takto dohodnutá úroková sadzba je platná spravidla počas jedného roka od uzatvorenia zmluvy.

Sumy, so splatením ktorých je klient v omeškani, sa budú ďalej úročiť úrokovou sadzbou dohodnutou podľa bodu 4.1. týchto obchodných podmienok, zvýšenou o sadzbu úroku u omeškania vo výške dohodnutej v zmluve (bod 4.3 čl. 4. Obchodných podmienok).

V zmysle čl. 4. bod 4.5 Obchodných podmienok, Č. je oprávnená účtovať klientovi za svoje služby poplatky a odmeny v súlade so Sadzovníkom poplatkov a odmien za poskytovanie peňažných a obchodných W. Č..

Podľa čl. 5 Splácanie bod 5.1 Obchodných podmienok, poskytnuté peňažné prostriedky vrátane príslušenstva klient spláca v pravidelných mesačných splátkach. Výška mesačnej splátky predstavuje 5% z vyčerpanej sumy úveru ku dňu vystavenia výpisu.

Podľa čl. 9 Oprávnenia Č. bod 9.1. Obchodných podmienok v prípade, že nastane skutočnosť, ktorá znamená či vyvolá podstatnú zmenu podmienok, za ktorých bola zmluva uzatvorená a ktorá môže podľa posúdenia Č. ohroziť včasné a úplné splnenie záväzkov klienta, najmä, ak klient bude meškať so splatením akejkolvek sumy voči Č., prípadne inému subjektu, ktorý mu poskytol úver, je Č. oprávnená

kedykoľvek potom oznámením odoslaným klientovi písomne vyhlásiť, že všetky jej pohľadávky z poskytnutého úveru sú splatné ku dňu uvedenému vo vyhlásení (oznámení).

Podľa preambuly Podmienok pre vydanie a používania Č. kreditnej karty (ďalej len „Podmienky Č. kreditnej karty“) banka vydáva tieto podmienky upravujúce právne vzťahy banky a jej klientov pri poskytovaní bankových služieb ku kreditnej karte a tieto sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o vydaní a používaní Č. kreditnej karty.

V zmysle čl. I. bod 1 Podmienok Č. kreditnej karty tieto upravujú vzťahy medzi bankou a držiteľom karty, ktoré vznikajú pri vydaní a používaní kreditných kariet. Povinnosťou držiteľa karty je podrobne sa zoznámiť s týmito podmienkami pred uzatvorením zmluvy a dodržiavať ich.

Súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky banky a Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa kreditných kariet (čl. I. bod 4 Podmienok Č. S. S.).

Žalobca listom zo dňa 26.06.2014 označeným ako oznámenie o zosplatnení úveru žalovanému oznámil, že vzhľadom na skutočnosť, že nevyrovnal svoj dlh, využil žalobca svoje oprávnenie podľa Obchodných podmienok pre Č. Kreditnú kartu a vyhlásil dňom 25.06.2014 celú svoju pohľadávku z poskytnutého úveru za splatnú. Zároveň ho vyzval na zaplatenie celej dlžnej čiastky vo výške 309,66 eur a to najneskôr do 06.07.2014.

Z prehľadu z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu 270,84 eur a uhradil sumu 502,30 eur.

Podľa prehľadu úrokových sadzieb pre fyzické osoby - občanov pri Č. S.reditnej karte, úroková sadzba predstavuje 19,50, ktorá je uvádzaná v % p.a..

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Ako vyplýva z § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako bankou a veriteľom a žalovaným ako klientom a dlžníkom došlo na základe Oznámenia o poskytnutí úveru k Č. Kreditnej karte k uzavretiu zmluvy o úvere, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému úver do výšky úverového limitu 250 eur, pri úrokovej sadzbe vo výške 18,90% ročne.

Je nepochybné, že žalobca a žalovaný uzavreli spotrebiteľskú zmluvu. Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

Zmluvy uzavreté medzi účastníkmi sú teda spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských

zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny v sume 308,19 eur. Je nepochybné, že žalovaný prostredníctvom kreditnej karty vyčerpал úver v sume 270,84 eur a uhradil celkovo sumu 502,30 eur, pričom súd žalovaným vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle citovaného ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a keďže žalovaný uhradil viac ako vyčerpал, súd žalobu v tejto časti zamietol.

V ďalšom mal súd z prehľadu z výpisu z účtu žalovaného za preukázané, že v rámci žalovaným vykonaných úhrad bola suma 160 eur započítaná na poplatky, ktoré bližšie nešpecifikoval. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd žalovaným vykonané úhrady na túto položku v rámci splátok započítal na istinu.

Ďalším nárokom uplatneným žalobcom bol nárok na vyčíslený úrok vo výške 61,55 eur s tým, že zároveň si uplatňoval úrok vo výške 19,50% ročne z nezaplatenj istiny od 01.04.2015 do zaplatenia.

Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide pritom o odlišný inštitút oproti odplátným úrokom a ten má sankčnú povahu. Keďže žalobca pristúpil k predčasnej splatnosti úveru, od tejto doby žalobca nemá nárok na úrok z úveru, ktorého platenie bolo dojednané.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania.

Takýto záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 25.06.2014, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti a súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 25.06.2014, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v

Trenčín z dňa 29.10.2014 sp.zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp.zn.. 3Co/85/2013 z dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/83/2013 z dňa 0.05.2014.

Podľa predloženého prehľadu z výpisu z účtu žalovaného mal súd za preukázané, že ku dňu zosplatnenia predstavovala dlžná istina sumu 307,19 eur a dlh celkom sumu 310,01 eur. Súd má však za to, že všetky úhrady ktoré boli žalovaným vykonané, je potrebné v zmysle ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka potrebné započítať na istinu, ktorá predstavovala sumu 270,84 eur. Suma 231,46 eur predstavujúca rozdiel medzi vyčerpaným úverom a vykonanými úhradami, pokrýva nárok žalobcu na úroky z úveru do zosplatnenia. Po zosplatnení už žalobca na základe vyššie uvedeného nevzniká nárok na úrok z úveru, ale iba nárok na úrok z omeškania. Pokiaľ však ide o úroky z omeškania, súd má za to, že žalovaný sa do omeškania nedostal, nakoľko úhradami vykonanými celkom v sume 502,30 eur bola uhradená jedná celá vyčerpaná istina, ako aj úroky z úveru do zosplatnenia a preto vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd priznal žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, keďže súd žalobu zamietol. Keďže žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplynuli, súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.